

РЕШЕНИЕ

№ 20157

гр. София, 16.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 30.09.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **7862** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл. от Данъчно - осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „ЕКОСТАР-С“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: [улица], ет. 1, ап. 2, представлявано от управителя С. П. Г., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220422002609-091-001/23.12.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) В. Т. – К. Т. Ч. (орган, възложил ревизията) и Б. Б. Д. (ръководител на ревизията), в изменената и потвърдена част с Решение № 886 от 28.06.2023 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" (ОДОП) С. при Централно управление (ЦУ) на НАП.

Първоначално горепосоченият ревизионен акт се оспорва като незаконосъобразен, а впоследствие в писмена защита след приключване на съдебното дирене се твърди и неговата нищожност, обусловена от нарушения във връзка с учредената компетентност на издателите на РА. Първата група доводи са основани на твърдения за неправомерност на извършените от приходната администрация корекции на финансовия резултат на дружеството. Втората група доводи са подкрепени с анализ на относимите разпоредби от ЗНАП и ДОПК във връзка с оправомощаването на органите по приходите, за които не се прилагат разпоредбите на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК.

В с.з. жалбоподателят се представлява от адв. М. В., която поддържа жалба на

посочените в нея основания. Претендира разноси по представен списък по чл. 80 ГПК.

Ответникът – директорът на Дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, чрез юрк. Б. оспорва основателността на жалбата. Представя писмени бележки, в които излага конкретни, опровергаващи тезите на жалбоподателя доводи. Моли за присъждане на разноси във вид на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от дружеството адвокатско възнаграждение.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед № Р-22220422002609-020-001 от 26.05.2022 г. (л. 46), издадена от К. Т. Ч. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в ТД па НАП В. Т., с която е възложена ревизия на „ЕКОСТАР-С“ ЕООД за установяване му за корпоративен данък за периода 01.01.2017 г. - 31.12.2021 г.

Заповедта е връчена на ревизираното лице на 02.06.2022 г., видно от приложеното на л. 51 удостоверение от ИС „Контрол“.

ЗВР е изменена с последващи заповеди № Р-22220422002609-020- 002/29.08.2022 г. /л. 45/ и № Р-22220422002609-020-003/28.09.2022 г. /л. 41/, с която е продължен срока за приключване на ревизията, с последната заповед до 02.11.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) № Р-22220422002609-092-001/16.11.2022 г., връчен на 16.11.2022 г. (л. 81), чиито констатации и предложения за установяване на задълженията са възприети в издадения РА № Р-22220422002609-091-001/23.12.2022 г., връчен на 09.01.2023 г. (л. 96).

С РА са определени задължения за корпоративен данък за довносяне за 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. в общ размер на 161 878.15 лв., ведно с лихви за забава общо в размер на 26 860.86 лв.

С решение № 886 от 28.06.203 г. на директора на ТД на НАП С. РА е изменен в оспорената част на установените резултати по ЗКПО, като установеният за 2021 г. корпоративен данък в размер на 78 149,41 лв. е определен на данък в размер на 74 071.32 лв., ведно със съответните лихви. В останалата част на определените задължения за КД за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г., РА е потвърден.

В хода на ревизията са извършени редица процесуални действия за установяване на релевантните за облагането факти и обстоятелства, подробно описани в РД.

Констатирано е, че основна дейност на дружеството през ревизираните периоди е научнотехническа и изследователска дейности в областта на алтернативни енергийни източници, лаборатории за изпитване, производствени лаборатории, производство, внедряване и инвестиции в алтернативни енергийни източници, изделия и системи, вътрешнотърговска и външнотърговска дейности и услуги с високи технологии, изделия и системи. Дружеството се финансира с приходи от дейността и получени заеми в размер на 6 219 308 лв. Съгласно представена декларация заемите са получени в период 2011-2019 г. и декларирани пред БНБ. Заемните средства са отразени по кредита на сметка 152 „Получени дългосрочни заеми“.

Установено е, че ЗЛ предоставя парични средства на други ЮЛ (свързани лица), по общо сключени 45 договора, подробно описани на стр. 4-стр.8 от РД, в които са уговорени годишни лихвени проценти, вариращи от 0,05% до 5%.

На основание чл. 37, ал. 2 и 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 ДОПК на ревизирия субект е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения, в отговор на което са представени хронологични счетоводни справки, оборотни ведомости за ревизираните периоди, договори за заеми, банкови извлечения, аналитични счетоводни регистри на сметка 498 за всеки отпуснат заем. В представена декларация/писмени обяснения ревизираното лице декларира, че поради липса на контакт с предишната счетоводна фирма, не може да предостави оборотни ведомости за 2017 г.

Въз основа на горните документи е констатирано, че независимо от уговорените по заемните договори лихвени проценти, към 31.12 на всяка ревизирана година, дружеството е посочило в регистрите на сметка 498 /Други дебитори/ годишна лихва от 2,4%.

С Акт за възлагане на експертиза № Р-22220422002609-01-001/14.10.2022 г. е възложена експертиза за установяване на пазарните лихви по всеки от отпуснатите от РЛ заеми. Експертът е изготвил заключение, основано на метода на сравнимите неконтролирани цени, посочен в Наредба Н-9 от 14.08.2006 г. за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарните цени. За тази цел е използвал предоставена информация от търговски банки, статистически данни на БНБ за лихвени проценти по предоставени парични заеми на нефинансови предприятия през периоди и в размери, сходни с предмета на експертизата.

С Протокол № Р-22220422002609-145-001/ 01.11.2022 г. са приети резултатите от извършената експертиза, въз основа на които са установени по-високи размери на лихвен процент - в диапазона от 4% до 6%, при което е прието, че ЗЛ не е отчело приходи от лихви в счетоводството и във финансовите резултати на дружеството за съответните ревизирувани години.

С Протокол № Р-22220422002609-П.-001/17.06.2022 г. са присъединени доказателства от извършена проверка за установяване на факти и обстоятелства, приключила с Протокол № П-22220421170814-073-001/15.04.2022 г.

След анализ на събраните документи и доказателства на основание чл. 78, вр. чл. 16, ал. 1 и ал. 2, т. 3 ЗКПО ревизиращите са извършили корекции в посока увеличение на декларираните от дружеството финансови резултати за 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. Увеличението е със сумите на неотчетените приходи от лихви, съставляващи отклонение от данъчното облагане, в резултат на което е установен допълнителен корпоративен данък за 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., както следва:

- за 2017 г. - увеличение в размер на 106 045.60 лв., декларираната загуба в размер на 70 041.24 лв. е преобразувана в печалба в размер на 36 004.36 лв. Установен е дължим корпоративен данък - 3 600,44 лв.;

- за 2018 г. - увеличение в размер на 207 272.80 лв. /в този период има и други увеличения/;

- за 2019 г. - увеличение в размер на 236 091.90 лв., декларираната печалба в размер на 823,40 лв. е преобразувана в печалба в размер на 236 915,30 лв., корпоративен данък - 23 691,53 лв., от които внесен данък - 82,34 лв. и разлика за довносяне в размер на - 23 609,19 лв.;

- за 2020 г. увеличение в размер на 267 039.00 лв., декларираната печалба в размер на 1 199,04 лв. е преобразувана в печалба в размер на 268 238,04 лв., корпоративен данък - 26 823,81 лв., внесен 119,90 лв. и разлика за довносяне в размер на 26 703.91 лв.;

- за 2021 г. увеличение в размер на 71 062,12 лв. /в този период има и други увеличения/.

Отделно от това, на основание чл. 77 ЗКПО, във връзка с чл. 26, ал. 1, т. 4 от Закона за счетоводството, е извършено увеличение в размер на 708 701.30 лв. с непризнати за данъчни цели разходи за лихви по получени заеми, отчетени и отнасящи се за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. по счетоводна сметка 621 /Разходи за лихви/ за текущата 2021 г. Прието, е че тези разходи съобразно разпоредбата на чл. 26, ал. 1, т. 4 ЗСч е следвало да се признаят в момента на тяхното възникване, независимо от момента на получаването или плащането на паричните средства или техните еквиваленти, като се включат във финансовите отчети за периода, за който се отнасят, в резултат на което с размера на тези разходи е увеличен данъчният финансов резултат на дружеството за 2021 г.

Горните изводи по отношение на начислените при ревизията приходи от лихви по договори за предоставени заеми, обосновавали допълнително установените задължения за корпоративен данък за 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., са възприети от директора на Дирекция ОДОП С.. Решаващият орган е потвърдил и извършеното на основание чл. 77 ЗКПО увеличение на финансовия резултат за 2021 г. с отчетените по дебита на сметка 621 за 2021 г. разходи за лихви по получени заеми от юридически лица в предходни периоди, отчетени по кореспондираща сметка 490 за 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. в общ размер на 906 779,60 лв. С решението на директора на Дирекция ОДОП С. актът е изменен в оспорената част на установените резултати по ЗКПО, като установеният корпоративен данък за 2021 г. в размер на 78 149,41 лв. е определен на данък в размер на 74 071.32 лв., ведно със съответните лихви, формиран от данъчната загуба през 2017 г., която не е призната от органите по приходите, тъй като за този данъчен период с процесния РА е извършена корекция на данъчния финансов резултат в посока увеличение със сумата на неотчетените приходи от лихви по предоставени заеми в общ размер на 106 045,60 лв.

С определение от 13.09.2023 г. съдът е конституирал страните по делото. Разпределена е доказателствената тежест.

На жалбоподателя е указано, че носи доказателствената тежест, при условията на пълно и главно доказване, за установяване на съществуването на фактите и обстоятелствата посочени в жалбата, от които черпи благоприятни за себе си правни последици, досежно извършеното с РА увеличение на финансовите резултати на дружеството и определените задължения по ЗКПО, конкретно: 1. Че уговорените лихви по предоставените през 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г. парични суми по договори за заем със: „Невронни технологии“ ЕООД, „Пейджис“ ЕООД, „Босоляр“ ЕООД, „Енвиво“ ЕООД, „БТ-Риалити“ ЕООД, „Родес-08“ ЕООД, „Солфючър“ ЕООД, „Смарта 2016“ ЕООД, „Солар роак“ ЕООД, ЕТ „Старт-Антон Вуковски““, „Старт АВ“ ЕООД, „ЕМ БГ Солар“ ЕООД, „Адри Манов“ ЕООД, „Декслаб“ ЕООД, „Боеви 2009“ ЕООД, „Аерариум 2“ ЕООД, отговарят на условията за пазарна лихва по смисъла § 1, т. 32 от Допълнителните разпоредби на ЗКПО; 2. Че разходите за лихви по получени заеми от юридически лица за текущите 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020 г. са осчетоводени в съответствие с чл. 3, ал. 2 и чл. 26, ал. 1, т. 3 от Закона за счетоводството; 3. Че са налице материалноправните предпоставки за пренасяне на данъчна загуба на дружеството през 2018 г.

На ответника е указано, че следва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в оспорения акт, както и изпълнението на законовите изисквания

за издаването на РА, включително че органите по приходите, подписали ЗВР, РД и РА са имали валидни квалифицирани електронни подписи, както и че издателите на ревизионния акт разполагат с териториална и материала компетентност с оглед разпоредбите на чл. 119, ал. 2, чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК в контекста на нормата на чл. 12, ал. 6 ДОПК. Ответникът е задължен да представи всички неописани в описа документи, но представляващи част от административната преписка, в случай че не са приложени по делото, включително удостоверенията за електронно връчване на ЗВР, РД и РА, както и всички доказателства свързани с компетентността на органите по приходи издали ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА.

В хода на съдебното производство са приети като доказателства по делото документите, приобщени с ревизионната преписка. Прието е заключение по назначената по искане на жалбоподателя съдебно-оценителна експертиза. Приложени са относимите оправомощаващи заповеди на компетентните органи. В последното съдебно заседание от страна на ответника са представени писмо на зам. изпълнителния директор на НАП до директора на Дирекция ОДОП С. с рег. № М-24-39-75#1/17.04.2024 г. относно доказване на необходимост за издаване на заповеди по смисъла на чл. 12, ал. 6 ДОПК, във вр. с чл. 10, ал. 9 ЗНАП /л. 294/, писмо на зам. изпълнителния директор на НАП до директорите на ТД на НАП с рег. № 20-00-70/29.04.2024 г. относно въвеждане на организация за възлагане на производства спрямо лица с компетентна териториална дирекция ТД на НАП С. на органи по приходите при ТД на Б., ТД на НАП В., ТД на НАП В. Т. и ТД на НАП П. /л. 297/, Заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП, издадена на основание чл. 12, ал. 6 ДОПК и заповед № ЗЦУ-ОПР-2/19.04.2021 г. на изпълнителния директор на НАП /л. 300/, Заповед № РД-01-287/10.05.2021 г. на директора на РД на НАП С., издадена на основание чл. 11, ал. 3 ЗНАП, във вр. с чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК и заповед № З-ЦУ-1659/05.05.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП /л. 303/, докладна записка изх. № 93-00-5429/03.11.2021 г. на директора на дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП до изпълнителния директор на НАП относно издаване на заповед за определяне на органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК /л. 305/, доклад изх. № 93-00-295/01.07.2022 г. на директора на дирекция „Контрол“ при ЦУ на НАП до зам. изпълнителния директор на НАП относно анализ на промените в дейността на отдел „Ревизии“ при ТД на НАП за периода 25.05.2021 г. до 31.05.2022 г. /л. 306/.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годен за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице, с оглед на което и по аргумент от чл. 149, ал. 5 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

Настоящият съдебен състав споделя тезата за невалидност на обжалвания ревизионен акт.

По своята правна същност РА е индивидуален административен акт с декларативен характер, който по аргумент на чл. 118 ДОПК не създава задължения, а установява възникнали по силата на закона такива за данъци и задължителни осигурителни вноски. За да е валиден, актът следва да е издаден от компетентни органи по материя, по място и по степен.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/,

агенцията се състои от централно управление и териториални дирекции. Всяка една от тези териториални дирекции се организира и ръководи от териториален директор, който упражнява предоставените му правомощия в нейните пространствени предели. Към териториалния обсег на компетентната териториална дирекция препраща и нормата на чл. 7, ал. 1 ДОПК, установяваща компетентността на органа по приходите от компетентната териториална дирекция, да издава актовете по този кодекс. Сред тези актове е и заповедта за възлагане на ревизии /ЗВР/, с която по силата на чл. 112, ал. 1 ДОПК се образува ревизионното производство. Съгласно чл. 8, ал. 1 ДОПК компетентна териториална дирекция на Националната агенция за приходите относно производствата по този кодекс, освен ако е предвидено друго, е: 1. териториалната дирекция по постоянния адрес на физическите лица, включително едноличните търговци; 2. териториалната дирекция по адреса на управление на неперсонифицираните дружества и осигурителните каси; 3. териториалната дирекция по седалището на местните юридически лица; 4. териториалната дирекция по седалището на клона или по адреса на търговското представителство на чуждестранното лице; 5. териториалната дирекция по местоизвършване на дейността или на управлението за чуждестранни лица, попадащи в обхвата на т. 4, които осъществяват стопанска дейност в страната, включително чрез място на стопанска дейност или определена база, или чието ефективно управление е от България; 6. териториалната дирекция по местонахождението на първия придобит недвижим имот за лица, които не попадат в случаите по т. 1 - 5; 7. териториална дирекция - С., когато не може да се установи компетентната териториална дирекция по правилата на т. 1 - 6; 8. (нова - ДВ, бр. 105 от 2006 г.) териториалната дирекция по последния постоянен адрес на наследодателя, съответно по седалището на местното юридическо лице, в случаите по чл. 126.

Изключение от горното правило е предвидено в разпоредбата на чл. 12, ал. 6 ДОПК (ДВ, бр. 105 от 2020 г., в сила от 1.01.2021 г.), според която правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 не се прилагат за органи по приходите или публични изпълнители, определени от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите или от оправомощен от него заместник изпълнителен директор. Правомощията на органите по приходите по ал. 2 се осъществяват на територията на цялата страна независимо от компетентността по чл. 8.

За да е приложимо посоченото изключение от териториалната компетентност е необходимо то да бъде обосновано съгласно чл. 10, ал. 9 ЗНАП. Тази норма предвижда, че при необходимост за изпълнение на възложените на агенцията функции изпълнителният директор или оправомощено от него лице може със заповед да нареди служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс компетентни са органите на друга териториална дирекция, включително за части от работното време и без промяна на мястото на работа.

Както се посочи, възможността по чл. 12, ал. 6 ДОПК служители от една териториална дирекция да осъществяват правомощията си по отношение на лица, за които съгласно правилата на чл. 8 ДОПК компетентни са органите на друга териториална дирекция, е изключение от правилото за териториална компетентност на органите по приходите и следва да се прилага стриктно, при спазване на изискванията, предвидени в чл. 10, ал. 9 ЗНАП – при

необходимост, за изпълнение на възложените на агенцията функции. Обосноваването на такава необходимост е гаранция за спазване на принципа на законност по чл. 2, ал. 1 ДОПК, според който органите по приходите следва да действат в рамките на правомощията си, установени от закона и да прилагат законите точно и еднакво спрямо всички лица и срещу превратното упражняване на власт. В конкретния случай това изискване не е изпълнено.

От доказателствата по делото се установява, че началото на производството е поставено със ЗВР № Р-22220422002609-020-001 от 26.05.2022 г. /л. 48/, издадена от К. Т. Ч. на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП В. Т., с която е възложено извършването на ревизия на „ЕКОСТАР-С“ ЕООД за установяване на задълженията му по ЗКПО за периода 01.01.2017 г. – 31.12.2021 г. Със заповедта е определен ревизиращ екип от органи по приходите при ТД на НАП – В. Т..

За доказване компетентността на възлагащия ревизията орган е представена Заповед № З-ЦУ-753 от 05.05.2022 г. на заместник изпълнителния директор на НАП (л. 33), с която на основание чл. 12, ал. 6 от ДОПК са определени органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл.7, ал. 1 и чл. 8 от ДОПК, сред които в т. 3 са вписани имената на възложителя на ревизията - К. Т. Ч., и ревизиращият екип – Б. Б. Л. и Н. Я. Х., които са служители на ТД на НАП В. Т..

Горната заповед е обоснована с нормата на чл. 12, ал. 6 ДОПК и Заповед № ЗЦУ-ОПР-9/21.05.2021 г. на изпълнителния директор на НАП (л. 38), с която Г. Д. – зам. изпълнителен директор на НАП е оправомощен да определя органи по приходите, за които не се прилагат правилата на чл. 7, ал. 1 и чл. 8 ДОПК. Със същата заповед и с посочване на разпоредбата на чл. 10, ал. 9 ЗНАП е обоснована Заповед № З-ЦУ-910/26.05.2022 г. на зам. изпълнителния директор на НАП (л. 30), с която е наредено служителите на ТД на НАП, посочени в Заповед № З-ЦУ-753 от 05.05.2022 г. /сред които и издателите на ЗВР, РД и РА/ да осъществяват производствата по данъчно-осигурителен контрол по отношение на лицата, посочени в приложение към заповедта, за които компетентна дирекция е ТД на НАП – С.. Във въпросното приложение под № 33363399 фигурира ЕИК на задълженото лице „ЕКОСТАР-С“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] /л. 31 гръб/.

Съдържанието на горецитираните заповеди сочи, че в тях липсват мотиви, а не са представени доказателства, каква точно е необходимостта по смисъла на чл. 10, ал. 9 ЗНАП, която налага органи по приходите от друга териториална дирекция, различна от тази по чл. 8 от ДОПК, да извършат ревизия на лицето, чийто адрес се намира в [населено място]. Това налага извод, че цитираните заповеди са издадени без да са налице предпоставките за издаването им.

Друг извод не следва от представените от ответника писма и доклади за доказване на необходимост от провеждането на ревизията от органи по приходите от друга териториална дирекция, тъй като тези документи не са послужили като фактическо основание за издаването на заповедта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП. Съгласно ТР № 16/31.03.1975 на ОСГК на Върховния съд мотивите на административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт най-късно до изпращането на жалбата срещу акта на по - горния

административен орган, в съобщението до страните по чл. 28, ал. 1 З. (отм.), в препроводителното (съпроводително) писмо или в друг документ към изпратената преписка, ако изхождат от същия административен орган, който е издал акта.

Приложеното писмо изх. № 20-00-70/29.04.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП – П. Д. се отнася до въвеждането на организация за възлагане на производства спрямо лица с компетентна териториална дирекция ТД на НАП – С. на органи по приходите от ТД на НАП – Б., В., В. Т. и П. и не съдържа мотиви за необходимост от прилагането на чл. 10, ал. 9 ЗНАП.

Що се отнася до приложения доклад № 93-00-2957/01.07.2022 г., както и писмо изх. № М-24-39-75#1/17.04.2024 г. на заместник изпълнителния директор на НАП, тези документи са неотнормими по време към издаването на заповедта по чл. 10, ал. 9 ЗНАП, която е от 26.05.2022 г., в т.ч. и към ревизията на жалбоподателя, която е възложена със заповед на орган по приходите от ТД на НАП – В. Т. от същата дата.

Докладна записка № 93-00-5429/03.11.2021 г. е относима по време, но съдържа резултати от приложението на чл. 12, ал. 6 ДОПК, не и основания за необходимост от издаването на нова заповед по чл. 10, ал. 9 ЗНАП по отношение на лица, за които компетентна е ТД на НАП – С.. В посочения документ не е посочена и причината, поради която ревизията на "ЕКОСТАР-С" ЕООД е необходимо да бъде извършена от органи по приходите от друга ТД на НАП, а не от органите по приходите на компетентната ТД на НАП – С.. Ето защо и при липсата на мотиви за необходимостта ревизия на „ЕКОСТАР-С“ ЕООД да се извърши от органи по приходите от ТД на НАП – В. Т., а не от компетентната ТД на НАП – С., следва да се приеме, че органите по приходите от ТД на НАП – В. Т., възложили и провели ревизията и издали оспорения ревизионен акт, не разполагат с компетентност за осъществяване на данъчно – осигурителен контрол по отношение на ревизираното лице при условията на чл. 10, ал. 9 ЗНАП във връзка с чл. 12, ал. 6 и чл. 119, ал. 2 ДОПК.

В горния смисъл е и преобладаващата съдебна практика на ВАС в решения: № 4460/10.04.2024 г. по адм. д. № 11074/2023 г., № 2131/22.02.2024 г. по адм. д. № 6767/2023 г., № 2675/06.03.2024 г. по адм. д. № 7618/2023 г., № 26/04.01.2024 г. по адм. д. № 5816/2023 г., № 176/09.01.2024 г. по адм. д. № 6611/2023 г., № 2127/22.02.2024 г. по адм. д. № 6952/2023 г., № 2781/07.03.2024 г. по адм. д. № 7024/2023 г., № 2947/12.03.2024 г. по адм. д. № 8751/2023 г., № 4125/04.04.2024 г. по адм. д. № 9209/2023 г., № 3492/21.03.2024 г. по адм. д. № 9473/2023 г., № 4144/04.04.2024 г. по адм. д. № 9409/2023 г.

Действително практиката на ВАС не е последователна и това е довело до образуването на тълк. д. № 2/2024 г. по описа на ВАС, но в противоречие със становището на процесуалния представител на ответника в представените от него писмени бележки, това не е основание за отмяна на дадения от настоящия съд в с.з. на 30.09.2024 г. ход по същество. Образуването на тълкувателно дело пред Върховния административен съд по обуславящ правен въпрос е основание за спиране на делото само пред касационната

инстанция, доколкото основанието за спиране е разпоредбата чл. 292 ГПК, във вр. с чл. 229, ал. 1, т. 7 ГПК, която е неприложима извън касационното производство /така ТР № 8/07.05.2014 г. по тълк.д. № 8/2013 г. на ОСГТК на ВКС/. В този смисъл и и определение № 14188 от 22.12.2016 г. на ВАС по адм. д. № 13920/2016 г., I о., както и определение № 3579 от 22.03.2017 г. на ВАС по адм. д. № 2958/2017 г., I о.

В обобщение съдът намира проверяваният РА за невалиден. Същият е издаден от органи по приходите без надлежно учредена териториална и персонална компетентност. Дължимо е прогласяване на неговата нищожност.

При този изход на спора основателно е направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски. Такива се дължат съобразно представения списък по чл. 80 ГПК и наличните по делото разходо-оправдателни документи за заплатена ДТ от 50,00 лв. и 3 274,83 лв. - възнаграждение на вещото лице по проведената съдебно-оценителна експертиза.

По отношение на претендираното адвокатско възнаграждение от 11 780,00 лв. съдът съобразява, че с Решение на Съда на ЕС от 25 януари 2024 г. по дело С-438/22 по преюдициално запитване, отправено от Софийски районен съд, е прието, че член 101, параграф 1 ДФЕС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС следва да се тълкува в смисъл, че ако се установи, че наредба, която определя минималните размери на адвокатските възнаграждения и на която е придаден задължителен характер с национална правна уредба, противоречи на посочените разпоредби, националният съд е длъжен да откаже да я приложи. Решенията на Съда на ЕС по преюдициални запитвания са задължителни за всички съдилища на основание чл. 633 ГПК, поради което настоящият съд счита, че посочените в наредбата размери на адвокатските възнаграждения, могат да служат единствено като ориентир при определяне служебно на възнагражденията, но без да са обвързващи за съда. Следователно същите подлежат на преценка с оглед характера на правния спор, съществуващия материален интерес, обема на извършената работа и преди всичко фактическата и правна сложност на делото.

В случая, независимо от материалния интерес по делото, не може да не се отчете, че по въпроса за валидността на ревизионните актове, издадени от органи по приходите в условията на чл. 12, ал. 6 ДОПК съществува изобилна, макар и непоследователна съдебна практика на ВАС. Ето защо, съдът намира, че в полза на жалбоподателя следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 3 000,00 лева. Или общият размер на разноските, дължими на жалбоподателя за настоящото производство, възлиза на 6 324,83 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 5 и чл. 161, ал. 1 ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-и състав

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖЕН Ревизионен акт № Р-22220422002609-091-001 от 23.12.2022 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на

Национална агенция за приходите - В. Т., в изменената и потвърдена част с Решение № 886 от 28.06.2023 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ЕКОСТАР-С“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище в [населено място] и адрес на управление: [улица], ет. 1, ап. 2, разноски за настоящата инстанция в размер на 6 324,83 лева /шест хиляди триста и двадесет лева и 83 ст./.

ИЗПРАЩА делото като преписка на компетентната орган по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите - С. на основание чл. 173, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс, във вр. с чл. 160, ал. 6 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България, в 14 - дневен срок от съобщаването му.

Препис от решението да се връчи на страните по реда на чл. 137 АПК, вр. § 2 от ДР на ДОПК.

СЪДИЯ: